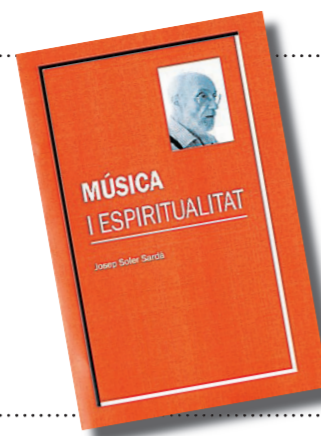

“I contents de no haver creat aquesta placidesa, sentim el que ens envolta: un silenci que és ple de sorolls, una tela en la qual apareix un cor de somriures, un matí d'hivern.”

John Ashbery

ESTILS

'Música i espiritualitat', de Josep Soler

El llibre recull els articles que Josep Soler Sardà va escriure a Serra d'Or acompanyats per una entrevista actual que valora aquells escrits fonamentals per a l'ètica del compositor. Acompanyen el llibre dos CD de música amb les obres que Soler va escriure en aquell mateix període i que restaven inèdites.

Era foraster i em vau acollir

Aquest dijous 21, a les 18:30h, l'Església del Pi (c/ del Pi 7, Barcelona) acull la celebració del 10è aniversari de la Plataforma d'Entitats Cristianes amb els Immigrants, que comptarà amb les paraules del teòleg i prevere de la diòcesi de Sant Feliu Gaspar Mora i el concert de Cor de Cors Gospel Choir.

Opinió

DANIEL MIHAILESCU / AFP

Privacitat i dignitat

EULÀLIA FANAR

INVESTIGADORA EN TEMES DE GÈNERE I CONFLICTE

La privacitat és una qüestió cada vegada més important, i en breu podrem arribar a equiparar-la a altres drets fonamentals com la igualtat o la justícia. D'una banda, pel desafiament que suposa la sofisticació tecnològica, cada vegada més competent a l'hora de traspasar intimitats. De l'altra, per la tendència cultural a fer de l'espectacle i la tafaneria una raó de viure. Sembla que el cultiu interior, la recerca espiritual i tota experiència on sigui fonamental l'àmbit asserrerat, privat i íntim, fins i tot secret, quedin arrasats per aquesta devoció pel compartir i exhibir-se. ¿Aquella famosa crítica de Jesús sobre els que exhibien els seus actes devocionals només per ser vistos la podríem actualitzar avui dia amb aquesta fal·lera pels nostres actes quotidians compartits al Facebook?

Els mitjans, lògicament, hi tenen molt a dir, i no sempre per qüestions tan òbvies com la privacitat dels famosos. Davant del tractament de la crisi dels refugiats, per exemple, el Consell de la Informació de Catalunya (CIC) ha recordat com n'és d'important -i de professional- preservar la intimitat de les persones, que ja es recull en el criteri novè del Codi Deontològic del Col·legi de Periodistes de Catalunya, on es recomana “respectar el dret de les persones a la seva pròpia intimitat i imatge, especialment en situacions de vulnerabilitat o esdeveniments que generin situacions d'aflicció o dolor”.

El CIC demana que s'eviti la publicació de fotografies o la difusió de vídeos on el sensacionalisme té més pes que el seu valor informatiu i, també, que els periodistes es preguntin, sempre: Quines són les motivacions per publicar la foto o el vídeo? Quines són les preocupacions ètiques i legals? Qui serà ofès? Compensa aquesta ofensa el valor de presentar la imatge? Preguntes cabdals per mantenir uns valors tan fràgils com imprescindibles. ■

Intimitat: valor sagrat

Una moral contrària a la tafaneria topa amb les ànsies de saber-ho tot de tothom

DÍDAC P. LAGARRIGA
BARCELONA

Qui no ha espilat mai, ni que sigui de manera fugissera? Qui no ha trobat plaer, mesclat amb remordiment, quan ho ha fet? Però, és inevitable, espilar? On són els límits? Hi ha un tipus d'espionatge esporàdic, innocent fins a cert punt, que va des de la curiositat a la tafaneria, del respecte a la intimitat d'aquella persona espilada -malgrat la incorrecció de l'acte-, fins al delictu greu d'intromissió i vulneració d'allò més íntim, protegit, que és la vida dels altres.

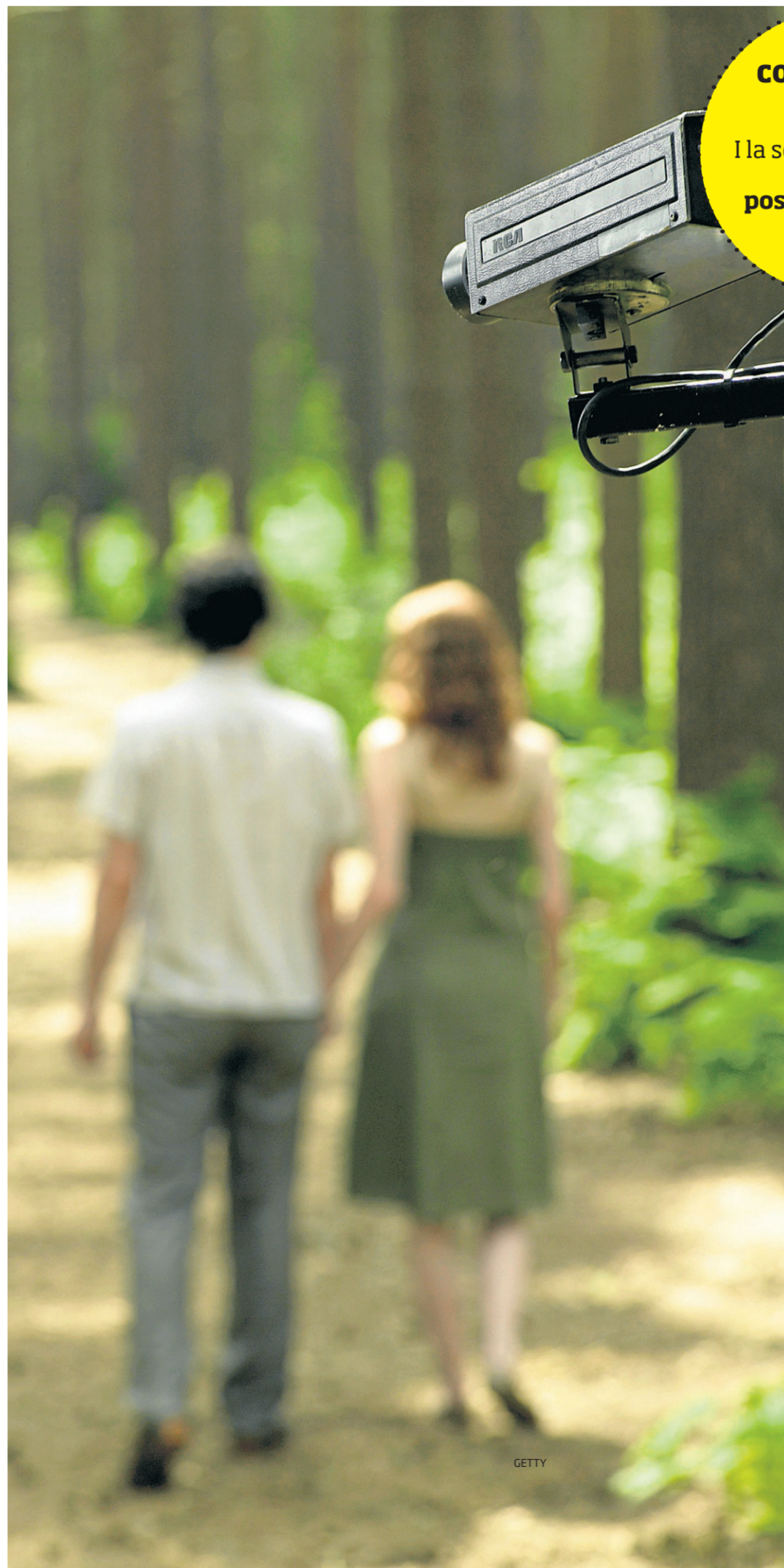
La premsa ens parlava aquests dies del espies britànics que van fingir ser parelles de dones activistes durant mesos o anys, i com el govern ha recompensat econòmicament aquestes víctimes d'espionatge. Una d'elles fins i tot va tenir un fill amb el policia disfressat de còmplice, que de cop va desaparèixer... Els espies, quin gran tema cinematogràfic i novel·lístic, despertant les nostres ànsies de ser un altre, d'invisibilitat, de desdoblament, de co-nèixer i de remenar en els intimitats alienes, amb aquell aire d'omnipotència que dóna escoltar allò que no pot ser escoltat. David Fernández va descriure al seu llibre *Cròniques del 6* alguns d'aquests talps -tristament mítics- dels serveis d'investigació espanyols als moviments socials. Un d'ells va arribar a escriure una agenda antimilitarista quan exercia d'espia al moviment antimilitar català dels anys noranta. I el mateix David Fernández avisa: “I qui escriu això, no serà un infiltrat que vol desmoralitzar? Dubta. Dubta sempre. Que del dubte neix la llibertat.” No obstant això, i amb uns governs que ja busquen, cada vegada més i sota l'excusa de la seguretat, implicar a tots els ciutadans en l'espionatge dels veïns, l'inevitable desconfiança i paranoia que això pot provocar, dubtar de tot i de tothom -sent alhora espia i espilat- dista molt d'aquesta llibertat que, llunyana, veiem espavair-se, espantada.

És notori que les tradicions religioses, que en la seva fundació es dirigen principalment a una comunitat incipient, de valors compartits i interessos comuns, censurin la tafaneria i l'espionatge d'una manera tan rotunda. Ho trobem a molts passatges bíblics: “El xafarder tot ho xerra, no tinguis tractes amb el bocamoll”; “Acostumen a anar de casa en casa i així no tan sols es tornen ociosos, sinó també xerraires i tafaneres, i parlen del que no haurien de parlar”; “Alguns de vosaltres viuen desvagats, sense treballar i ficant-se on no els demanen” o “El qui parla dels altres amb menyspreu és un insensat, l'home assenyat sap callar. El xafarder tot ho xerra, el discret guarda el secret”. I també a l'Alcorà: “Eviteu les conjectures sobre la gent... I no us espieu els uns als altres, ni murmureu els uns dels altres” o “No entreu a la casa d'algu sense tenir-ne el permís dels qui hi viuen... I si us diuen: ‘Doneu mitja volta’, feu-ho”.

titolet

Així, el tòpic que associa dret a la intimitat amb el valor a la individualitat assolida en la modernitat occidental trontolla quan repassem els textos fundacionals d'unes religions fortament marcades pel valor de la vida en comunitat. Com si, certament, no hi hagués una contradicció entre conrear l'esfera del bé comú amb la sacralitat que suposa la intimitat, és a dir, l'ésser. Com tot, és necessari l'equilibri, trobar-ne el punt més equitatiu. Un excés de privacitat ens pot portar al secretisme i a l'aïllament de cada part, oblidant-nos d'aquesta vida en xarxa. D'altra banda, l'exposició pública de tot i a qualsevol hora desdibuixa molts àmbits subtils o que mereixen certa protecció. Aquesta necessitat d'exhibir la pròpia particularitat caracteritza el nostre temps, potser per la paradoxa de creure fermament en l'individu com a ens separat i dotat de drets, però necessitat de comunitat on expressar-ho.

Els mecanismes actuals faciliten en extrem aquesta exposició pública, on la dinàmica col·lectiva ens

CONSCIÈNCIA D'ARA

I la setmana que ve: Una visió postmaterialista de la vida

empeny a mostrar-nos, ja sigui opinant i comentant fins a l'exposició visual, excessiva i fins i tot obsessiva. El “no hi ha res a amagar” pot comportar un desig a mirar i ser mirat des d'una òptica narcisista, egocentrada, on la comunitat ja no funciona com a suma diversa, sinó en la lògica de grups individuals, tancats i emmirallats en ells mateixos. La censura tradicional a espilar i tafanejar ens dóna pistes d'allà on podem quedar atrapat, sense capacitat per alliberar-nos dels rumors o paranoies tòxics.

Memòria històrica

Des de la lògica de qualsevol estat es justifica l'espionatge com a eina de seguretat, fent lícita una pràctica dubtosa. És un raonament que creix en les societats totalitàries, de pensament únic, on l'espionatge serveix per detectar tota dissidència, tot esperit lliure. A l'Islam, per exemple, per sobreviure als governs totalitaris que imposen les pròpies ideologies, trobem un mecanisme anomenat “taqiya”, que no és res més que la pràctica camaleònica de la discreció i l'adopció de les formes imperants per poder sobreviure. La “taqiya” s'ha utilitzat en moltes cultures i èpoques quan la intimitat de les persones no era respectada. El cordovès Antonio Manuel, estudiós dels vestigis culturals musulmans i jueus que van sobreviure a la Península Ibèrica amb la Inquisició, explica que el terme “taquilla” prové, precisament, d'aquí, doncs era un armari de paret on el morisc forçat a convertir-se al catolicisme desava l'Alcorà per por de ser descobert. D'aquí també vindria l'expressió “sortir de l'armari”, emparentant, amb aquests girs tràgics de la història, la vulneració de la intimitat i la necessitat de protegir-la. També, explica Antonio Manuel, l'oportunitat d'exterioritzar tot allò que no els fes sospitosos, des del “fer disabte” (obrint totes les portes de casa al veïnat), fins a penjar el pernil a la finestra o agafar girs borratxeres a les cerimònies prohibides de circumcisió (d'on vindria el terme castellà “tajá”, perquè eren els “rajadores”, afiladors de ganivets, els que feien aquesta feina). Exemples que han quedat com a testimonis dolorosos de conservació, precària, d'una intimitat amenaçada. ■

6 PLANS PER AL CAP DE SETMANA

Setmana medieval a

Fins a l'1 de maig Montblanc aposta per reforçar i divulgar el seu passat medieval, una època d'or per a aquesta vila que era una de les més importants del Principat. La representació de la llegenda de Sant Jordi és el plat fort de les celebracions i es representaran en dues sessions nocturnes a la muralla.

El Supermes al Baix Llobregat

A l'abril, el Baix Llobregat el dedica a les famílies amb el Supermes. Aquesta iniciativa se celebra tots els caps de setmana i consisteix en una oferta turística dissenyada a mida de les famílies, amb descomptes especials, com ara paquets familiaris a museus, activitats gratuïtes o menús infantils gratuïts.

Roca Negra 2016

Aquesta cursa va néixer l'any 2011 de la mà de l'atleta Ricard Verge, que volia retre homenatge al seu pare. Amb aquest temps, la cita ha crescut i s'ha convertit en una cursa popular i popular, tot i el seu recorregut dur que enguany augmenta fins als 24 quilòmetres per l'entorn natural de Sant Boi.

Festival Vívud

L'Empordà acull durant tot el mes d'abril un centenar d'activitats i promocions enoturístiques dins el marc de la segona edició del Vívud, el festival del vi. El programa inclou degustacions de vi, activitats a la natura, àpats gastronòmics amb maridatge de vins o actuacions de música i ball, també maridades.

Biergarten al Poble Espanyol

La Festa de la Cervesa del Poble Espanyol de Barcelona arriba aquest any a la seva tercera edició. Un any més la cervesa i la gastronomia es combinaran amb tallers, cursos, regals, música i diversió per a tots els públics i convertiran el Poble Espanyol en una gran terrassa seguint la tradició bavaresa.

Premi Vilaviniteca de

Aquest diumenge se celebra la 9ª edició d'aquest premi de tast de vi per parelles, organitzat per Vilaviniteca. Enguany hi participen 130 parelles, més que els anys passats degut a l'èxti de convocatòria, i la competició serà a la Llotja de Mar de Barcelona. La parella guanyadora s'endurà 20.000 euros.